

Oheinen vetoomus laadittiin Sorbonnessa Pariisissa 26. syyskuuta 2008 pidetyn monikielisyyttä käsitelleen kokouksen yhteydessä (*Etats généraux du multilinguisme*). Tilaisuudessa sen luki Paolo Fabbri.

Vetoomuksen ensimmäiset allekirjoittajat ovat Mme Vigdís Finnbogadóttir

Adonis; Vassilis Alexakis; Etienne Balibar; Tahar Ben Jelloun; Yves Bonnefoy; Barbara Cassin; Michel Deguy; Emmanuel Demarcy-Mota; Claude Durand; Umberto Eco; Paolo Fabbri ; Maurizio Ferraris; Michèle Gendreau-Massaloux; Ghislaine Glasson Deschaumes; Yves Hersant; François Jullien; Julia Kristeva ; Eduardo Lourenço; Amin Maalouf; Robert Maggiori; Federico Mayor ; Ariane Mnouchkine; Edgar Morin ; Manoel de Oliveira ; Jacqueline Risset; Fernando Fernandez Savater; Antonio Tabucchi ; Jürgen Trabant; Heinz Wismann

Vetoomus eurooppalaisen käännöspolitiikan puolesta

Eurooppa ei voi rakentua kunnioittamatta kieltensä moninaisuutta, muutoin se kieltää itsensä. Sille on tarjolla kaksi tietä: joko laajentaa turvautumista "kompromissien murteeseen" yhteyksien edistämiseksi kollektiivisen köyhtymisen uhalla tai nauttia kielellisestä monimuotoisuudesta ja suojella sitä parantamalla molemminpuolista ymmärrystä ja todellista dialogia.

Euroopan unioni on huolehtinut tavaroiden, pääoman ja ihmisten vapaasta liikkumisesta ainakin väliaikaisten rajojensa sisäpuolella. Sen on aika huolehtia tiedon, teosten ja mielikuvitusmaailman liikkumisesta ja solmia uudelleen suhteet historiallisen Euroopan tapahtumiin. Eurooppalaisten on aika oppia puhumaan keskenään omilla kielillään. Euroopan kielten arvostaminen auttaa saamaan aikaan sovinnon kansalaisten ja Euroopan välille. Kääntämisellä on siinä merkittävä poliittinen rooli.

Kieli ei ole vain kommunikaation väline, pelkkä palvelu, se ei ole ainoastaan säilytettävä perintö tai identiteetti. Jokainen kieli on erilainen maailmaan heitetty verkko, se on olemassa vain vuorovaikutuksessa muiden kanssa. Kääntämällä syventää omaa ja toisen ominaislaatua: on ymmärrettävä ainakin kahta kieltä voidakseen tietää itse

ainakin kanta kieltä voidaan ottaa itse
puhuvansa yhtä.

Kääntäminen merkitsee identiteettien
ylittämistä ja erilaisuuksien kokemista, ja sen
on oltava Euroopan julkisen keskustelun
ytimessä, jonka rakentaminen kuuluu
kaikille, niin kansalaisten ja instituutioiden
tasolla kuin kulttuurissa,
sosiaalikysymyksissä, politiikassa ja
taloudessa.

Vetoammekin todellisen eurooppalaisen
käännöspolitiikan toteuttamisen puolesta. On
saatava liikkeelle kaikki kulttuurielämän
toimijat (opetus, tutkimus, käännösala,
kustannusala, taiteet ja mediat) sekä
organisoida niin unionin sisäinen
dynamiikka kuin sen ulkopoliittika
takaamalla konkreettisesti muiden kielten
vastaanotto Euroopassa sekä Euroopan
kielten ymmärtäminen muualla maailmassa.

Kääntämisen avulla eurooppalainen projekti
ammentaa itselleen uudistunutta voimaa.